

Dansk afklaring om fjernaflæsning i forhold til databeskyttelsesforordningen

Energistyrelsen har på vegne af Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet undersøgt, om databeskyttelsesforordningen giver mulighed for at foretage hyppigere fjernaflæsning til bl.a. miljø- og ressourceformål på vand- og varmeområdet uden samtykke. Konklusionen er, at virksomheder under visse betingelser ikke behøver samtykke fra forbrugere, hvis de ønsker at aflæse måleren oftere, end de gør i forbindelse med fakturering.

Den 25. maj 2018 gælder nye regler om databeskyttelse i Danmark og resten af EU, idet databeskyttelsesforordningen finder anvendelse. Energistyrelsen har i den forbindelse været i dialog med Justitsministeriet for at afklare hjemmelsgrundlaget for hyppigere fjernaflæsning til bl.a. miljø- og ressourceformål.

Energistyrelsen vurderer, at indsamling og behandling af målerdata ved hyppigere og intelligent fjernaflæsning kan foretages med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e og f under forudsætning af, at de grundlæggende behandlingsprincipper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 overholdes. Under disse betingelser vil hyppigere aflæsning af målerdata ikke behøve samtykke fra forbrugeren.

Baggrund

Danske Vandværker, DANVA, Dansk Fjernvarme og Kamstrup A/S har rettet henvendelse til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet og Energistyrelsen med henblik på en afklaring af de persondatarelige problemstillinger ved fjernaflæsning i forbindelse med vedtagelsen af databeskyttelsesforordningen.

Energistyrelsen har på vegne af Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet været i dialog med Justitsministeriet for at afklare, hvorvidt vand- og varmeselskabernes indsamling og behandling af yderligere personoplysninger i forbindelse med fjernaflæsning til de nedenfor nævnte yderligere formål kan finde sted inden for databeskyttelsesforordningens (forordning 2016/679) rammer for lovlig behandling.

Fjernaflæsning

Fjernaflæsning af målere er ikke en ny teknologi, og mange forsyninger har udskiftet eller er i gang med at udskifte de traditionelle manuelt aflæste målere med intelligente målere, der kan fjernaflæses direkte af forsyningen, således at slutbrugeren ikke selv skal indberette sit forbrug. Intelligente målere muliggør aflæsning af målerdata med korte intervaller, helt ned til realtidsaflæsning.

Formålet med at fjernaflæse målerdata med hyppige intervaller er, at forbruget løbende kan overvåges og spild dermed konstateres. Produktionen og distributionen kan på den baggrund optimeres.

Det er ikke nødvendigt ved fjernaflæsning at indhente yderligere personoplysninger, end der gør ved manuel aflæsning, så længe hyppigheden er den samme.

Hyppig fjernaflæsning med korte intervaller indebærer imidlertid en mulighed for bl.a. driftsoptimering, men forsyningsselskaberne kan også på baggrund af de indsamlede målerdata udlede detaljerede oplysninger om slutbrugernes adfærd, herunder forbrugsmønstre, daglige rutiner, aktiviteter og livsstil.

Brancheforeningerne Dansk Fjernvarme, DANVA og Danske Vandværker angiver en række grunde til at anvende hyppig fjernaflæsning, herunder:

- præcis aflæsning af det faktiske energi- og vandforbrug,
- identifikation af defekte eller forkert indstillede varmeinstallationer,
- mulighed for indførelse af lækagealarmer, således at skadevirkningen af eventuelle lækager begrænses betydeligt,
- identifikation og reduktion af varmetab og vandspild i distributionsnettet og deraf følgende forøgelse af energioptimering i de respektive systemer,
- viden om, præcist hvad der sker i distributionsnettet – især ved de kritiske punkter – muliggør en forbedring af distributionsnettet, hvilket skaber gennemsigtighed i hele kæden fra produktion til slutbruger,
- viden om, præcist hvad der sker i distributionsnettet, muliggør tilpasning af produktion og valg af produktionskilder til aktuelt behov samt reduktion af spidsbelastninger med henblik på en bedre udnyttelse af nettet,
- overvågning og nedbringelse af fremløbs- og returtemperatur i strategisk vigtige dele af distributionsnettet giver mulighed for at arbejde med de dele af nettet, der belaster nettet mest,
- bedre udnyttelse af distributionsnettets kapacitet ved byfortætning,
- øget overordnet forsyningssikkerhed pga. bedre analyser og forbedret dimensionering af distributionsnettet,
- lavere anlægsomkostninger i forbindelse med fx renoveringer af distributionsnettet, da der kan ske en mere optimal udnyttelse af materiel – herunder rør,
- bedre prioritering af vedligeholdelsesarbejde og investeringer,
- bedre afrapportering og benchmarking af leveringsperformance til myndighederne og
- energimærkning af ejendomme (termiske profiler og isoleringsevne).

En hyppig aflæsning af målerdata indebærer tillige en række fordele for slutbrugerne, herunder:

- præcis afregning af deres faktiske forbrug,

- mulighed for at overvåge installationernes effektivitet og fejl herpå,
- indførelse af lækagealarmer og heraf følgende begrænsning af lækager samt reduktion af skadevirkninger hos forbrugerne som følge af brud på rør o. lign.,
- bedre kundeservice med afsæt i de indsamlede data, f.eks. i forhold til fjernkøling, afkølingstemperatur m.m., og
- en lettere adgang for forbrugerne til viden om deres eget energiforbrug, øger muligheden for at motivere forbrugerne til at tage aktiv del i energispareinitiativer.

Fjernaflæsning af målere på vandforsyningsområdet

Ifølge vandforsyningslovens § 55, stk. 5, kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte *nærmere regler om indførelse af vandmålere og betaling efter faktisk vandforbrug*.

Bestemmelsen blev indsat i vandforsyningsloven ved lov nr. 388 af 20. maj 1992. Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen:

”Bemyndigelsen til miljøministeren udnyttes til at fastsætte nærmere regler om indførelse af vandmålere og betaling efter faktisk vandforbrug f.eks. over en årrække. Da vandforbruget måles fra vandforsyningen ind til forbrugerne, skal der ved udformningen af reglerne om målere og faktisk vandforbrug foretages den nødvendige koordination i forhold til lov om vandforsyning.

Ændringsforslaget er udformet som en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte de nærmere regler for at give tid til og mulighed for at få løst de tekniske problemer, der knytter sig til indførelse af vandmålere i forskellige typer af ejendomme, inden reglerne udmøntes.”

Med hjemmel heri er udstedt bekendtgørelse nr. 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug på ejendomsniveau. Ifølge bekendtgørelsen skal der på alle ejendomme, der er tilsluttet almene vandforsyninger, være installeret vandmålere.

Der findes regler om individuel måling af vandforbrug i bekendtgørelse om individuel afregning efter målt forbrug¹, som er udstedt med hjemmel i vandforsyningsloven. For så vidt angår nybyggeri og ved nyinstallation af vandinstallation er der fastsat regler i bekendtgørelse om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling². Sidstnævnte bekendtgørelse er udstedt med hjemmel i byggeloven, der hører under Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressort.

¹ Bekendtgørelse nr. 837 af 27. november 1998 om individuel afregning efter målt vandforbrug

² Bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling (målerbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, som omfatter varmt brugsvand, men ikke koldt vand. Bekendtgørelsen indeholder også bestemmelser om individuel måling af koldt vand, men der er ikke tale om direktivimplementering på dette punkt.

Hverken vandforsyningsloven eller de nævnte bekendtgørelser indeholder bestemmelser om fjernaflæsning af vandmålere. Det er Energistyrelsens vurdering, at vandforsyningsloven ikke er til hinder for anvendelse af fjernaflæste målere. Det er også denne fortolkning, der lægges til grund i en udtalelse fra Statsforvaltningen Sjælland den 13. december 2007³. Det fremgår af udtalelsen, at det er Statsforvaltningens opfattelse, at vandmålere kan udskiftes til fjernaflæsningsmålere.

Fjernaflæsning af målere på varmeområdet

Varmeforsyningsloven indeholder ikke regler om fjernaflæsning.

Reglerne om individuelle målere fremgår af målerbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i byggeloven, der hører under Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressort.

De to love varetager på visse områder et fælles hensyn. Det er f.eks. i forhold til væsentlige samfundsmæssige hensyn, som forebyggelse af resourcespild og energieffektivisering.

Varmeforsyningsloven indeholder i § 20, stk. 6, en bestemmelse, der fastslår, at hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

Baggrunden for § 20, stk. 6, er, at undgå at både lejer og udlejer hæfter for varmeforbruget (dobbelthæftelse) i forhold til forsyningsvirksomheden.

Herudover indeholder varmforsyningslovens § 21 en bestemmelse, der bl.a. fastsætter, at Energitilsynet fører tilsyn med leveringsbetingelser for fjernvarme. Energitilsynet kan således gribe ind, såfremt betingelserne ikke er rimelige. Herunder må antages at ligge det forhold, at Energitilsynet kan gribe ind, såfremt der indsamles og behandles personoplysninger om forbrugerne, som det er urimeligt at indsamle.

Energitilsynet fører i medfør af varmforsyningsloven alene tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes priser og leveringsbetingelser (dvs. kontrakten mellem varmforsyningsvirksomhed og varmeforbruger). Derimod har Energitilsynet ingen tilsynspligt i medfør af persondatalovgivningen.

Energitilsynet har imidlertid i en række tilfælde taget stilling til fjernaflæsning af energimålere.

³ MAD2007.2103

Energitilsynet har bl.a. udtalt⁴, at etablering af fjernaflæsning må have udgangspunkt i en aftale mellem forsyningsvirksomheden og kunden, men at der ikke på baggrund af energiforsyningslovene kan rettes indvendinger mod anvendelsen af fjernaflæsning af energimålere. Det forudsætter dog, at der er tale om myndighedsgodkendte målere, at forbrugeren er bekendt med, hvornår der foretages fjernaflæsning, at forbrugeren har mulighed for selv at aflæse sit forbrug, at forbrugeren – med mindre andet er aftalt – underrettes om aflæsningsresultatet, så forbrugeren har mulighed for at gøre indsigelse, at fjernaflæsning skal være beskrevet i forsyningsvirksomhedens leveringsbetingelser, og at leveringsbetingelserne er anmeldt til Energitilsynets register, samt at de fjernaflæste data ikke af forsyningsvirksomheden må videregives til tredjemand i strid med lovgivningen om personoplysninger m.v. eller anden lignende lovgivning.

Endelig har Energitilsynet anført, at en forbruger, der ikke ønsker eget energiforbrug fjernaflæst, vil være berettiget til – mod betaling af de meromkostninger, dette måtte påføre forsyningsvirksomheden – at få betalingsforpligtelsen for energiforbruget fastlagt på grundlag af indsendte selvaflæsningskort eller ved aflæsning af en medarbejder fra forsyningsvirksomheden.

Energitilsynet har således vurderet, at det f.eks. efter omstændighederne kan være et urimeligt kontraktvilkår, hvis varmemeforbrugeren ikke har mulighed for at gøre indsigelse mod evt. fjernaflæsninger, der foretages uden varmemeforbrugers kendskab.

Det er således – i kraft af tilsynet med den privatretlige kontrakt – er en vis indirekte regulering af vilkårene for fjernaflæsning i varmemeforsyningsloven.

Fjernaflæsning og energieffektivitetsdirektivet⁵ (EED)

EED artikel 9, stk. 1, regulerer alene, hvem der har ret til at blive udstyret med en individuel måler, men stiller ikke krav om fjernaflæsning. Artikel 9, stk. 1, er implementeret i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling.

Det følger af EED' artikel 9, stk. 2, litra b, at såfremt der gennemføres intelligente målersystemer, skal slutkundernes privatliv beskyttes i overensstemmelse med EU-lovgivningen om databeskyttelse og privatlivets fred.

Danmark har ved implementeringen af EED artikel 9 således allerede forholdt sig til EU-lovgivning og national lovgivning om persondataretten i forhold til anvendelse af fjernaflæste målere.

⁴ Energitilsynet udtalelse fra 27. oktober 2003 om fjernaflæsning af energimålere på forespørgsel af Kamstrup A/S (Journalnummer: 3/1320-8901-0307).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF.

Persondataretten

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastsætter de generelle betingelser for, hvornår en behandling af almindelige personoplysninger er lovlige. Behandlingen er lovlige, når mindst ét af følgende forhold gør sig gældende:

- a) Den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål.
- b) Behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt.
- c) Behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige.
- d) Behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser.
- e) Behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.
- f) Behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn.

Branchen har givet udtryk for, at mindre forsynere nok vil finde det for dyrt at installere fjernaflæste målere. Det antages derfor, at branchen ikke ønsker indført en *pligt* til fjernaflæsning, men derimod en *ret* som alle forsyningselskaber kan vælge at benytte sig af. Herudover har branchen givet udtryk for, at det må anses som værende en umulighed på nuværende tidspunkt at skulle indhente samtykke fra alle forbrugere. Artikel 6, stk. 1, litra a og c, anses derfor ikke som et muligt hjemmelgrundlag.

Ad litra b) Det fremgår af forordningens artikel 6, stk. 1, litra b, at behandling er lovlige, hvis behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt.

Vedrørende forordningens artikel 6, stk. 1, litra b, fremgår det af præambelbetragtning nr. 44, at behandling bør anses for lovlige, når den er nødvendig i forbindelse med en kontrakt eller en påtænkt indgåelse af en kontrakt.

Behandlingen af sådanne oplysninger på forsyningsområdet sker typisk i forbindelse med og som følge af forsyningselskabets indgåelse af en

forsyningsaftale med kunden. Det bemærkes i den forbindelse, at der inden for varme- og vandsektoren normalt ikke anvendes skriftlige, gensidige aftaler om levering af en forsyningsydelse. Inden for vandområdet foreligger "aftalen" i form af en indirekte aftale baseret på forsyningsforpligtigelsen, leveringsvilkår i form af myndighedsgodkendt regulativ, myndighedsgodkendt takstblad og et reelt forsyningsforhold (typisk) i form af brug af service og betaling herfor.

Inden for varmeområdet fastsætter forsyningselskabet nogle leveringsbetingelser, som regulerer leveringen af fjernvarme. Energitilsynet fører tilsyn med leveringsbetingelser, og såfremt betingelserne ikke kan anses som rimelige, kan Energitilsynet gribe ind, og evt. efter forhandling give påbud om ændring.

Der foreligger en kontrakt mellem varmelieferandøren (fjernvarmevirksomheden) og forbrugeren af varme (fjernvarmebruger). Branchen har imidlertid givet udtryk for usikkerhed ved at bruge denne bestemmelse som behandlingsgrundlag efter de persondataretlige regler, især set ud fra at nogle forbrugere måske ikke ønsker fjernaflæsning eller vil være interesseret i, at deres personoplysninger anvendes af fjernvarmevirksomheden og vil derfor gøre indsigelse mod dette vilkår i kontrakten.

Ad litra d) Det fremgår af forordningens artikel 6, stk. 1, litra d, at behandling er lovlig, hvis behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser.

Vedrørende forordningens artikel 6, stk. 1, litra d, fremgår det af præambelbetragtning 46, at behandling af personoplysninger, der er nødvendig for at beskytte et hensyn af fundamental betydning for den registreredes eller en anden fysisk persons liv, ligeledes bør anses for lovlig.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning 46, at nogle typer behandling kan tjene både vigtige samfundsmæssige interesser og den registreredes vitale interesser, f.eks. når behandling er nødvendig af humanitære årsager, herunder med henblik på at overvåge epidemier og deres spredning eller i humanitære nødsituationer, navnlig i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.

Denne bestemmelse anses ikke at kunne anvendes som behandlingsgrundlag for fjernaflæsning af målere, da fjernaflæsning ikke kan anses som beskyttelse af den registreredes eller andens fysiske persons vitale interesser.

Ad litra e) Det fremgår af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling er lovlig, hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller hvis den henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 45, at hvis behandling foretages i overensstemmelse med en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller

hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, bør behandlingen have retsgrundlag i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret.

Databeskyttelsesforordningen indebærer ikke, at der kræves et specifikt retsgrundlag til hver enkelt behandling.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, svarer til persondatadirektivets artikel 7, litra e, 1. led, hvor det fremgår af præambelbetragtning nr. 30, at behandling vil være lovlig, hvis behandlingen er begrundet i udførelsen af opgaver i almenhedens interesse.

Det fremgår af bemærkningerne til persondataloven, at det af udtrykket *opgave i samfundets interesse* følger, at der skal være tale om opgaver af almen interesse, dvs. opgaver, som er af betydning for en bredere kreds af personer. Dette vil bl.a. være tilfældet for så vidt angår behandling i statistisk, historisk eller videnskabeligt øjemed. Også andre former for behandling vil kunne anses for at være af almen interesse. Dette gælder f.eks. større private foreningers og sammenslutningers registreringer af oplysninger, som er af interesse for en bredere kreds af personer.

Det må lægges til grund, at en hyppigere fjernaflæsning af målerdata med henblik på minimering af spild og optimering ligger inden for rammerne af, hvad der må anses for at være en almen samfundsmæssig interesse, også selvom der er tale om en leverandør fra den private sektor.

Det følger endvidere af den kommenterede persondatalov, 3. udgave, at det forhold, at behandling sker i et kommercielt øjemed, ikke udelukker, at behandlingen anses for at ske til varetagelse af almene interesser.

Det bemærkes, at artikel 6, stk. 1, litra e, er direkte anvendelig som behandlingsgrundlag, så længe den dataansvarlige udfører en opgave i samfundets interesse. Der er således ikke krav om yderligere national hjemmel for behandling af personoplysninger.

Ad litra f) Det fremgår af forordningens artikel 6, stk. 1, litra f, 1. afsnit, at behandling er lovlig, hvis behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn.

Litra f er ligesom litra e direkte anvendelig som behandlingshjemmel.

Bestemmelsen er en afvejningsregel eller en såkaldt værdispringsregel, hvor det i første omgang påhviler den dataansvarlige at bedømme, om den kan finde anvendelse.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 47, at en dataansvarliges legitime interesser, herunder en dataansvarlig, som personoplysninger kan videregives til,

eller en tredjemands legitime interesser, kan udgøre et retsgrundlag for behandling, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud herfor under hensyntagen til registreredes rimelige forventninger på grundlag af deres forhold til den dataansvarlige.

For eksempel kan der foreligge sådanne legitime interesser, når der er et relevant og passende forhold mellem den registrerede og den dataansvarlige, f.eks. hvis den registrerede er kunde hos eller gør tjeneste under den dataansvarlige. I alle tilfælde kræver tilstedeværelsen af en legitim interesse en nøje vurdering, herunder af, om en registreret på tidspunktet for og i forbindelse med indsamling af personoplysninger med rimelighed kan forvente, at behandling med dette formål kan finde sted.

Den registreredes interesser og grundlæggende rettigheder kan navnlig gå forud for den dataansvarliges interesser, hvis personoplysninger behandles under omstændigheder, hvor registrerede ikke med rimelighed forventer viderebehandling.

Det følger endvidere af præambelen, at behandling af personoplysninger til direkte markedsføring kan anses for at være foretaget i en legitim interesse.

Inden for vandområdet er spørgsmålet, om det er tilstrækkeligt at indføre formålet og behandlingen, herunder hyppigheden, i leveringsvilkårene i det myndighedsgodkendte regulativ, for at forbrugeren kan anses for at være oplyst om behandlingen og dens formål. På varmeområdet kan det tilsvarende overvejes, om det er tilstrækkeligt at indføre disse oplysninger i forsyningsselskabets leveringsbetingelser.

Litra f gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver. Såfremt et forsyningsselskab kan anses som værende en offentlig myndighed, kan forsyningsselskabet ikke bruge legitime interesse som behandlingsgrundlag.

Det skal bemærkes, at såfremt behandlingen udføres på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra e eller f, har den registrerede til enhver tid ret til af grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, at gøre indsigelse mod behandling af sine personoplysninger, herunder profilering baseret på disse bestemmelser. Den dataansvarlige må i dette tilfælde ikke længere behandle personoplysningerne, medmindre den dataansvarlige påviser vægtige legitime grunde til behandlingen, der går forud for registreredes interesser, rettigheder og frihedsrettigheder, eller behandlingen er nødvendig for, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Det er lagt til grund, at der ved fjernaflæsning alene sker en behandling af almindelige ikke-følsomme personoplysninger, dvs. alene personoplysninger som er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6.

Konklusion

Hverken vand- eller varmforsyningslovene indeholder bestemmelser om fjernaflæsning af målere. Det er Energistyrelsens vurdering, at vand- og varmforsyningslovene ikke er til hinder for anvendelse af fjernaflæste målere, herunder at der sker aflæsning helt ned på realtid.

Der foretages allerede i dag fjernaflæsning til brug for afregning af faktisk forbrug. Det lægges derfor til grund, at dette sker i overensstemmelse med de persondataretlige regler.

Såfremt forsyningsvirksomhederne vil foretage fjernaflæsning, som vil medføre indhentelse af yderligere personoplysninger, end der indhentes i dag, dvs. hyppigere fjernaflæsning, og bruge disse oplysninger til et andet formål, f.eks. driftsoptimering, vil der skulle findes den fornødne hjemmel hertil i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e eller f, jf. ovenstående gennemgang af behandlingsgrundlaget.

Bestemmelsen i litra f er en afvejningsbestemmelse, hvor der i afvejningen kan indgå forsyningssekskabernes legitime interesse i at driftsoptimere, herunder at undgå spild. Dette hensyn skal så afvejes overfor den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, f.eks. retten til privatlivets fred.

Hyppigere fjernaflæsning kan afstedkomme en række fordele, herunder energioptimering i de respektive systemer, minimering af spild, identifikation af defekte og forkert indstillede varmeinstallationer, samt muligheden for at indføre lækagealarmer. Hertil kommer, at en hyppigere aflæsning tillige indebærer fordele for slutbrugeren i kraft af en præcis afregning af det faktiske forbrug samt muligheden for at følge installationernes effektivitet og begrænse lækager.

Det vurderes derfor, at ønsket om en hyppigere fjernaflæsning udgør en interesse, der er sagligt begrundet.

Fjernaflæsningssystemer kan give anledning til overvejelser om krænkelse af privatlivets fred, idet forsyningssekskaber på baggrund af målerdata kan udlede mere detaljerede oplysninger om slutbrugernes adfærd. Det vurderes imidlertid, at en hyppigere aflæsning end i dag ikke vil have sådanne konkrete implikationer for privatlivet, der vejer tungere end de mange fordele, der skitseres ovenfor.

En samlet interesseafvejning tilsiger således, at de fordele, der er ved den beskrevne hyppigere fjernaflæsning af målerdata er tilstrækkeligt tungtvejende til, at en sådan behandling vil kunne foretages med hjemmel i artikel 6, stk. 1, litra f, for aktører i den private sektor. På tilsvarende vis vil behandlingen af personoplysninger ved den hyppigere fjernaflæsning kunne foretages af aktører i både den offentlige og private sektor på baggrund af hjemlen i forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, om samfundets interesse.

Ovenstående betragtninger forudsætter, at de grundlæggende behandlingsprincipper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 overholdes. Det betyder, at

målerdata bør indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Det betyder ligeledes, at der ikke ved fjernaflæsning må indsamles flere målerdata end de, der er nødvendige til opfyldelsen af de nærmere specificerede formål. Endeligt betyder det, at en hyppigere fjernaflæsning ikke bør føre til, at målerdata opbevares i længere tid end, hvad der er nødvendigt henset til indsamlingsformålet.

Det skal bemærkes, at det er den dataansvarlige (forsyningselskabet), der i sidste ende skal vurdere, om der er hjemmel i de persondataretlige regler til at foretage en behandling af personoplysninger.